

Grundtvig-arkivet fasc.: 122.

Registreret af: Th d. 24 / 5 1956.

Evt. enhedens nr.: I.

1. Titel el. kort indholdsangivelse:

Antal sider: 24.

"Skal den Lutherske Reformation fortsættes?"

Antal blade: $\frac{12}{pg.} : \frac{4 \frac{4}{2}}{1-7}$ læg

Format: kvart.

2. Papirsort (farve og evt. vandmærke): C & I H

7. Ms.' første linie: Overskrift.

3. Afmærkning (I. J. N. osv.): uafmærket.

8. Ms.' sidste linie: Menneske. (opgivet lidt oppe på sidste side).

4. Ortografi:

9. Tryk el. benyttelse: Maanedsskrift for Christendom og Historie. Udg.: J-C. Lindberg. I 1831. Hefte 2 s. 142ff. (imprimatur 17. november 1830).

5. Andre ydre kriterier: Stålpn.

6. Indre kriterier (allusioner, citater m. m.):

10. Tidl. forskeres skønsmæssige datering(er):

11. Nr. i bibliografien: 491.

12. Indholdsregist:

Udkast til afhandlingen "Skal den Lutherske Reformation virkelig fortsættes?" i ovennævnte tidsskrift.

Kirken sammenlignes med det menneskelige legeme, der efter naturkyndiges udsagn fornyes gennem en kortere årrække - og dog ikke hindrer den menneskelige bevidstheds kontinuitet. Modsigelsens grundsætning anvendes udførligt mod dem, der påstår, at kirkens "Enheds-Princip" er "en vis Aand uden alle bestemte Kiende-Mærker". - Bogstaver er stumme i forhold til et højrestet svar fra et sandhedskærligt menneskes læber. Højst kan de danne bom for en tankegang (i logikken). (1). Kun kvækerne har en ubestemt ånd til enhedsprincip. Tro på en bog kan ikke skabe kirkelig enhed, heller ikke en ubestemt tro på Jesus Christus. (2) Henvisning til Kirkens Gienmål: kirken er en historisk kendsgerning (3). Dens optagelsesvilkår kan ikke forandres. Kirken kan ikke have løjet ved dåben. Skal det ny testamente vidne mod bekendelsen, må dets uforfalskede ægthed fastslås først! (4). Fra Gregor den Stores dage (år 600) har i hvert fald den tro og dåb, vi har, forplantet sig

"uafbrudt og uforanderlig". "Mine gudfrygtige Forældre" er blevet styrket af den over dødens bitterhed og andre med dem, unge karle og gamle kvinder: et stærkere vidnesbyrd end de stærkeste boglige. Kirken kan ikke opgive noget af troen og håbet. Her er det stude, hvorfra enhver reformation skal ses (5). Den augsburgske konfession og den heidelbergske katekismus er ikke uforbederlige. Vi vil se på den lutherske reformationens virkning dels på kirken i sig selv, dels på statens og skolens forhold til kirken.

1). Om reformationens virkning på kirken selv.

I hvert fald kan Luther ikke beskyldes for at have nedbrudt kirken ved at forandre troen og dåben. Han var ingen "Radical-Reformer" eller kætter, sålidt som skismatiker - forkastede hverken nadverordene, Herrens bøn eller det kristelige læreembede og Herrens dag. Derimod stod han selv op fra de døde og lod så andre leve med sig ved det levende Guds ord. Han skabte intet nyt i kirken, men det døde blev levende i og ved ham. Det blev da nødvendigt at udrense "den gamle Surdei"(6), afladsbreve, helgendyrkelse etc. - men Luther blev ikke derved reformator. Og det var ikke af frygt for kætterstraf eller for "den grove Almues Skyld" (7).

I artiklen er det af indledningen benyttede stof flyttet til afsnit 1. Det er der blevet stærkt udvidet. Den trykte indledning er ny.

Affattelsestid: efteråret 1830. I et brev til Ingemann af 26. november 1830 taler Gr. om sine "engelske Staalpenne". Det er sikkert første gang han benytter en sådan (jf. rubr. 5) i et brev til ham. Brevet før er dateret 2. oktober.